

Forbrydelsen i § 192 b fuldbyrdes ved henholdsvis besiddelsen mv. og anvendelsen mv. af de omhandlede radioaktive stoffer og anordninger m.fl.

Subjektivt kræves efter § 192, stk. 1, at besiddelsen mv. sker med forsæt til skade på andres person eller til betydelig skade på andres ting eller på miljøet. Foruden forsæt til besiddelsen mv. kræves således forsæt til, at det stof eller den anordning, der besiddes mv., skal anvendes til at forvolde skade. Det forudsættes, at bestemmelsen alene finder anvendelse i tilfælde, hvor der er forsæt til strålingsskader, men derimod ikke i tilfælde, hvor en sådan anordning anvendes til f.eks. almindelig vold. Det er for så vidt angår andres person tilstrækkeligt, at der foreligger forsæt til skade. Der kræves således ikke, at der foreligger forsæt til at forårsage f.eks. død eller alvorlig personskade. For så vidt angår tings- og miljøskade kræves forsæt til, at skaden er betydelig. Der skal således være tale om forsæt til skade af et vist omfang, når det drejer sig om skade på andres ting eller skade på miljøet. Skade kan efter omstændighederne f.eks. bestå i, at celler i den menneskelige organisme udsættes for skadelig påvirkning, der indebærer risiko for senere udvikling af cancer eller genskader, der først kan spores mange år efter hændelsen.

Efter § 192, stk. 2, kræves, at anvendelsen mv. sker med forsæt til skade som nævnt i stk. 1 eller til at tvinge nogen til at foretage eller undlade at foretage en handling, f.eks. udbetaling af penge eller fremskaffelse af fortrolige oplysninger.

§ 192, stk. 3, 1. led, er affattet på samme måde som den gældende straffelovs § 183, stk. 2, om forvoldelse af sprængning og spredning af skadevoldende luftarter mv. under de i § 180 angivne omstændigheder.

Der kræves alene uagtsomhed, jf. straffelovens § 20, med hensyn til den følge, der består i radioaktivt udslip eller fare herfor i § 192 b, stk. 2, nr. 3, eller omfattende miljøskade eller nærliggende fare herfor i § 192 b, stk. 3, 2. led. Bestemmelsen svarer på dette punkt til den gældende straffelovs § 196.

Til § 2

Retsplejeloven

Til nr. 1 (retsplejelovens § 110 a)

Formålet med bestemmelsen i *stk. 1* er at skabe grundlag for, at Politiets Efterretningstjeneste kan videregive oplysninger til Forsvarets Efterretningstjeneste, uden at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en nærmere konkret vurdering i forhold til den enkelte oplysning.

Bestemmelsen omfatter både ikke-fortrolige og fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold.

Videregivelse af oplysninger efter bestemmelsen i *stk. 1* kan ske på den betingelse, at oplysningerne kan have betydning for varetagelse af *Forsvarets Efterretningstjenestes opgaver* eller *Politiets Efterretningstjenestes opgaver*. Der henvises herom til pkt. 3.4.2.2. ovenfor.

Med bestemmelsen i *stk. 2* etableres et særligt lovgrundlag for Politiets Efterretningstjenestes indhentelse af oplysninger fra andre forvaltningsmyndigheder.

På samme måde som bestemmelsen i *stk. 1* omfatter *stk. 2* både ikke-fortrolige og fortrolige oplysninger.

Oplysningerne vil kunne indhentes fra andre forvaltningsmyndigheder. Dette omfatter de myndigheder og institutioner, der er omfattet af det almindelige anvendelsesområde for forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen. Det vil sige, at der kan indhentes oplysninger fra andre forvaltningsmyndigheder, hvad enten de hører under den statslige, kommunale eller (fremtidige) regionale forvaltning, og uanset om der er tale om almindelige forvaltningsmyndigheder, særlige nævn eller råd eller særlige forvaltningsmyndigheder. Det bemærkes, at Politiets Efterretningstjenestes adgang til at indhente oplysninger fra Forsvarets Efterretningstjeneste ikke reguleres af § 110 a, stk. 2, men derimod af den bestemmelse, der ved det lovforslag, som forsvarsministeren samtidig har fremsat, foreslås indsat i forsvarsloven.

Det er en betingelse for, at Politiets Efterretningstjeneste kan indhente oplysninger, at oplysningerne må antages at have betydning for Politiets Efterretningstjenestes opgaver vedrørende forebyggelse og efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13. I betingelsen om, at oplysningerne "må antages at have betydning", ligger, at der skal være en mere konkret formodning for, at de oplysninger, som Politiets Efterretningstjeneste ønsker at indhente fra en anden forvaltningsmyndighed, vil have betydning for varetagelsen af de nævnte opgaver. Der henvises til pkt. 3.4.2.3. ovenfor.

Det vil være Politiets Efterretningstjeneste, der i forbindelse med indhentelsen af oplysningerne skal vurdere, om betingelsen i § 110 a, stk. 2, er opfyldt. Lovforslaget bygger således på, at den forvaltningsmyndighed, der på grundlag af den foreslåede bestemmelse modtager en anmodning om oplysninger fra Politiets Efterretningstjeneste, vil kunne lægge til grund, at de pågældende oplysninger må antages at have betydning for varetagelse af Politiets Efterretningstjene-